

عنوان مقاله:

مدارس استثنایی و نقش آن در آموزش کودکان

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در حوزه مشاوره، علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

احمدرضا میرزاوند - کارشناسی ارشد تاریخ گرایش ایران دوره اسلامی

خلاصه مقاله:

مدارس استثنایی در ایران از ۹۰ سال پیش به صورت غیر دولتی آغاز شد و سپس بعد از انقلاب به صورت رسمی شکل گرفت. کودکان به عنوان کودکان استثنایی شناخته می شوند که ضریب هوشی آنها از سایر کودکان بالاتر یا پایین تر باشد آنها ممکن است کم توانی ذهنی، ناتوانی های یادگیری، اختلالات جسمی و یا آسیب شنوایی و دیداری داشته باشند. در تمامی جهان مدارس استثنایی وجود دارند که ایران نیز از این موضوع مستثنی نیست. طبق مراحل مشخص شده از افراد متخصص پنج مرحله برای غربالگری و شناسایی کودکان استثنایی وجود دارد. مدارس استثنایی و آموزش کودکان استثنایی تفاوت های عمده و بخش خصوصی با مدارس عادی و عمومی دارد. که ما در تهیه این مقاله از روش مطالعات کیفی به شیوه پدیدارشناسی استفاده کرده ایم. لغت استثنایی اصولاً یک اصطلاح یک اصطلاح آموزشی است که مریدان آموزش و پرورش و مشاوران راهنمایی در زمره ی اولین کسانی هستند که به محدودیت های یادگیری عاطفی شخصیتی اجتماعی و مشکلات این افراد پی می برند و باید نسبت به رفع آن ها با روش های موجود و همچنین پیشگیری از مشکلات آنی اقدام کرد. در سال ۱۳۶۹ قانون تشکیل سازمان آموزش و پرورش استثنایی کشور به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید اهداف آموزش و پرورش استثنایی کشور نیز بر این اصل استوار است که هر کودک استثنایی با توجه به تفاوت های فردی حق دارد از آموزش مناسب با استعداد های خویش برخوردار گردد. مطابق ارقام بین المللی حدود ۱۰ الی ۱۵ درصد از کل دانش آموزان سنین مدرسه رو در هر جامعه ای به نحوی نیازمند به برنامه های آموزشی ویژه می باشند. نگاهی کوتاه به کل دانش آموزانی که در حال حاضر تحت پوشش آموزش و پرورش استثنایی قرار دارند بیانگر این حقیقت است که امروزه فقط کمتر از یک درصد از کل دانش آموزان استثنایی واجب التعلیم از برنامه های آموزش استثنایی استفاده می کنند و بقیه با همه ی مشکلات و نارسایی ها و احیاناً با تحمل فشار ها در مدارس معمولی جایگزین می شوند و یا در مواردی اصلاً از کلاس و مدرسه سراسر جهان و افزایش این جمعیت به میزان قابل توجهی در هر سال اهمیت تعلیم و تربیت رفاه امکانات اجتماعی اشتغال و بالاخره نحوه ی زندگی افراد استثنایی با تعمیقی اندک آشکار می گردد.

کلمات کلیدی:

مدارس استثنایی، آموزش کودکان، شیوه پدیدارشناسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1430909>

